

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE, PODNEBJE IN ENERGIJO

EKO SKLAD
SLOVENSKI OKOLJSKI
JAVNI SKLAD

Mreža za prostor
IPoP – Inštitut za politike prostora, koordinator mreže
Tržaška c. 2
1000 Ljubljana

Ljubljana, 22.6.2023

Ministrstvo za naravne vire in prostor
Dunajska 48
1000 Ljubljana

Zadeva: Komentarji in predlogi na drugi osnutek Zakona o gospodarskih javnih službah varstva okolja

Mreža za prostor združuje nevladne organizacij s področja urejanja prostora. V okviru izvajanja Podnebne programa Mreže se v danem roku odzivamo na objavljen drugi osnutek Zakona o gospodarskih javnih službah varstva okolja in sicer predvsem glede določil, ki se **nanašajo na obvezno občinsko gospodarsko javno službo »urejanje in čiščenje javnih površin«** (v nadaljevanju GJS UJP). Ob tem izražamo tudi pomisleke glede pristojnosti naslovnega ministrstva za pripravo tega predpisa, saj gre za javne službe varstva okolja.

Prvenstveno ugotavljamo, da naslovno ministrstvo pri pripravi drugega osnutka zakona **ni upoštevalo pripomb, ki smo jih podali na prvi osnutek dne 11.5.2022**. Celo več, prvotno opredeljeno »upravljanje, vzdrževanje in čiščenje javnih površin«, ki bi bilo izhodišče za bolj celovito opredelitev te službe, se je skrčilo na obstoječo zakonsko opredelitev, v celoti pa je izbrisana infrastruktura za opravljanje te GJS, kot to opredeljuje veljavni ZVO-2. S tem se ta **pomembna komunalna infrastruktura in dejavnost, ki bi morala predstavljati enega od stebrov zagotavljanja kakovosti življenja v urbanem okolju ter tudi izvajanja podnebnih in biodiverzitetnih politik, za izvajanje katerih nam že zmanjkuje časa, popolnoma marginalizira**. To kaže na resno **pomanjkanje zavedanja ministrstva in vlade o pomenu javnih površin kot takih in kakovosti in strokovnosti njihovega urejanja** in vzdrževanja.

Raziskave in praksa v tujini dokazujejo, da so v soočenju s podnebnimi spremembami bolj kot posamezna drevesa dragoceni kompleksni drevesni sestoji in mestni gozdovi in da prilagajanje na podnebne spremembe zahteva, da občine znajo ukrepe za krepitev funkcij narave učinkovito razširiti tudi na površine drugih lastnikov. Zato občine in njihove javne službe urejanja in čiščenja javnih površin v Sloveniji nujno potrebujejo strukturno podporo države, ki bo zagotovila razvoj znanja in kompetenc, drevesnic in učnih delavnic, da bodo lahko kos nalogam, ki jih čakajo. Nova ureditev mora strokovne službe ustrezno vpeti v sistem zagotavljanja zadostnih količin in kakovosti javnih površin, prispevati mora k strokovni integriteti dejavnosti, ki mora biti v prihodnje tuji mnogo bolj učinkovito in strokovno povezana s prostorskim in urbanističnim načrtovanjem in projektiranjem. Z zakonsko ureditvijo, ki ne prinaša kaj bistveno novega za GJS UJP glede na veljavno ureditev ZVO-2 in ki prepušča vso bistveno vsebino urejanju v podzakonskem predpisu, ki pa ga pripravljavec zakona ni vzporedno pripravil (kot *Podnebni program financirata Eko sklad in Ministrstvo za okolje podnebje in energijo iz sredstev Sklada za podnebne spremembe. Za mnenja, predstavljena v tem dokumentu, so izključno odgovorni avtorji dokumenta in ne odražajo nujno stališč Ministrstva za okolje, podnebje in energijo in Eko sklada j.s.*

ni bil pripravljen in sprejet že tri desetletja), se država umika iz dejavnosti in tako občinam poslabšuje možnosti, da dolgoročno vzdržno, učinkovito in strokovno kompetentno zagotavljajo kakovost in varnost bivalnega okolja.

Kar se tiče konkretnih pripomb na besedilo predloga zakona, glede na to, da prav nobena od podanih pripomb na prvi osnutek zakona ni bila upoštevana, vztrajamo pri že podanih pripombah in njihovih vsebinskih utemeljitvah z dne 11.5.2022. Dodatno pa drugi osnutek besedila zakona komentiramo še, kakor sledi v nadaljevanju.

Splošen komentar

Spomnimo najprej, da je leta 1993 ZVO v 26. členu določil dve ločeni obvezni lokalni javni službi:

- javna snaga in čiščenje javnih površin,
- urejanje javnih poti, površin za pešce in zelenih površin,

in napovedal tudi izdelavo podzakonskega predpisa z enotnimi merili in standardi ter naloži državi subsidiarno vlogo. Ta rešitev je bila bolj poštena do urejanja zelenih površin in specifičnih strokovnih del in nalog potrebnih za njihovo urejanje kot je današnja, ki jo je uvedla sprememba ZVO-1 leta 2004, ki je združila obe javni službi in posredno s tem zmanjšala težo pomena zelenih površin in specifične strokovnosti njihovega urejanja, še vedno pa je ohranila napoved priprave podzakonskega predpisa za izvajanje javne službe. Leta 2009 Računsko sodišče revidira izvajanje javne službe na občinski ravni in ugotovilo, da občinam ni v pomoč, ker država ni pripravila z zakonom predvidenega predpisa, a državi ob tem ni naložila nobenih popravilnih ukrepov, ker država ni bila subjekt revidiranja. Leta je 2016 raziskava o izvajanju javne službe razkrila da imajo mestne občine izvajanje urejeno precej različno, da odprte površine in drevesa v javni rabi in svoji lasti urejajo bolj razpršeno (z različnimi izvajalci) in očitno manj strokovno, kot je to dobro z vidika funkcij in pomena javnih površin.

V vmesnem času so v javnosti posebej odmevali številni nestrokovni posegi na drevesih. Civilna družba in NVO tako že dalj časa neuspešno opozarjajo občine in državo, da je treba ukrepati in zaščititi odraslo mestno drevje pred nepotrebnim in nestrokovnim sekanjem.

Leta 2016 so se na Komunalni zbornici prvič po letu 1992 sestali izvajalci konkretne javne službe, občine, predstavniki MOP in Računskega sodišča. Čeprav so občine dale vedeti, da bi jim enotna izhodišča za izvajanje javne službe koristila pri izvajanju javne službe, se na področju premiki niso zgodili. Le izvajalci javnih služb so se povezali v sekcijo in Zbornica komunalnega gospodarstva od leta 2017 vsako leto organizira tematsko sekcijo na strokovni konferenci. Občine so še naprej vztrajale, da nimajo pravne podlage za to, da bi zavarovale odraslo drevje, ki ni v njihovi lasti, pred nestrokovnim in nepotrebnim sekanjem in dosegle, da je bila v Zakon o urejanju prostora (ZUreP-2) leta 2017 vključena možnost priprave občinskega odloka o podobi naselij in krajine, s katerim lahko občine opravičijo zahteve po posegih, ki jih lastniki ne želijo opraviti in tak okvarijo podobo naselij in krajine. Leta 2023, dobrih pet let kasneje, še nobena občina takega odloka ni sprejela in strokovno ravnanje z vsem odraslim mestnim drevjem še nikjer ni zagotovljeno.

Računsko sodišče se je leta 2020 še enkrat dotaknilo javnih služb varstva okolja, ko je revidirala poslovanje Ministrstva za okolje in prostor in pri ureditvi upravljanja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja ugotovilo, da *"se za izvajanje dejavnosti urejanje in čiščenje javni površin ne uporabljajo objekti in naprave, ki so občinska GJI varstva okolja"* in zato ravnanja MOP glede izvajanja te javne službe varstva okolja sploh ni obravnavalo. Kljub temu, da je v danem času 149. člen Zakona o varstvu okolja (ZVO-1) določal, da so objekti in naprave, potrebni za izvajanje javnih služb (tudi

urejanja in čiščenja javnih površin) infrastruktura lokalnega pomena (kakor še vedno določa veljavni drugi odstavek 233. člena ZVO-2).

Leta 2023 predlog Zakona o javnih gospodarskih službah varstva okolja zato predstavlja ključno točko preloma in veliko možnost, da država končno popravi škodo, ki jo je povzročila z zapostavljanjem pomena te javne komunalne infrastrukture in dejavnosti v preteklih tridesetih letih in naredi potreben sistemski korak k ureditvi razmer na področju urejanja zelenih in drugih javnih površin, ki se v soočenju družbe s podnebnimi spremembami in drugimi izzivi prihodnosti izkazujejo kot kritična javna infrastruktura in dejavnost, ki prevzema številne nove naloge in katere strokovnost in kompetentnost sta v še kako velikem interesu celotne skupnosti, države in posamični občin.

Primerjalni pregled

Čeprav je primerjalni pregled obvezni sestavni del obrazložitve predloga zakona, menimo, da ureditev izvajanja javne službe urejanja in čiščenja javnih v drugih državah ni primerljiva s slovensko. Upoštevati je treba, da je 1. politično ekonomska preobrazba države povsem prekinila delo komunalnih podjetij, ki so do leta 1992 izvajala javno službo po drugi svetovni vojni in 2. vzpostavila povsem nov sistem izvajanja javne službe, ki zaradi političnih okoliščin, majhnosti občin in specifik dejavnosti še danes ni dosegla nekdanje operativne ravni. Dejavnost se tako izvaja nepovezano, brez enotnega strokovnega okvira in stika z mednarodnim strokovnim dogajanjem in organizacijami. Občine so soočene s potrebo po ambicioznem ozelenjevanju, povezavi modre in zelene infrastrukture, krepitvi funkcij narave, ohranjanju narave in blaženju in prilagajanju na podnebne spremembe in ob tem prepuščene različnim, omejeno strokovnim praksam. Občine nujno potrebujejo strokovno kompetentne parkovne službe ter vso možno podporo države, da bodo lahko presegle omejitve svojih strokovnih in javnih služb.

V večini držav so parkovne službe med sabo povezane, najbolj ambiciozne so povezane tudi mednarodno in skupaj izvajajo raziskave in razvijajo nove rešitve – npr. izdelujejo sezname priporočene drevnine, proučujejo rešitve za saditev novih dreves itn. Dejansko je vse več praks, ki predstavljajo vključevanje prebivalcev v urejanje javnih površin, kar pa za našo zakonsko ureditev ni relevantno (ki javnost – uporabnike javnih površin celo izločila iz telesa, ki je namenjeno varstvu pravic uporabnikov. Ta tuja praksa je, prav nasprotno, dodaten razlog za krepitev strokovnih kompetenc izvajalcev dejavnosti javnih služb.

K 4. členu 16. točka v povezavi s šestim odstavkom 106. člena

Menimo, da ta zakon ne bi smel na novo opredeljevati javnih površin, saj jih opredeljuje Zakon o urejanju prostora (ZUreP-3) – 17. točka 3. člena. Kopičenje različnih opredelitev pojma, ki se zaradi stalnega spreminjanja krovne zakonodaje že tako deloma spreminjajo in so na relaciji do Gradbenega zakona tudi deloma neskladno urejene, je nesprejemljivo. Javne površine mora opredeliti krovni zakon, kot je ZUreP, predmetni zakon pa mora tako opredeljen pojem sprejeti kot svojo infrastrukturo – gre za pojem prostorske kategorije. Določanje nove opredelitve je tako pravno nesprejemljivo, kakor tudi določilo 106. člena, po katerem naj bi »vlada podrobneje predpisala vrste javnih površin, za katere se izvaja javna služba urejanja in čiščenja javnih površin. Ker gre za prostorsko kategorijo se morajo javne površine odraziti v občinskem prostorskem načrtu. Drug (konkreten) zakon ne bi smel teh površin drugače opredeljevati, saj so posledice preračunljivega političnega omahovanja glede opredelitve statusa, odprodaj in šibkega interesa za ambiciozno zaokroževanje in povečevanje obsega javnih površin, ki se kaže v šibkosti javne politike varstva mestnih dreves, urejanja novih javnih zelenih površin in ozelenjevanja mest, že vidne in izredno škodljive. Javne površine, zelene in tlakovane, so komunalna

infrastruktura in kot take obvezna komunalna oprema naselij, ki zagotavlja varstvo okolja in družbeno enakost, pravičnost in povezanost. Dejstvo, da se na pokopališčih, ali v mestnih gozdovih, izvajajo javne službe druge vrste, ne spreminja njihove javne narave ampak samo določa dodatna dela in naloge iz naslova drugih javnih služb npr. pokopavanja ali varstva narave. **Predlagamo črtanje 16. točke 4. člena in besedila v šestem odstavku 106. člena »vrste javnih površin, za katere se izvaja javna služba urejanja in čiščenje javnih površin in«.**

K 4. členu 63. točka v povezavi s 5. točko prvega odstavka 16. člena

V nasprotju s prvim osnutkom, je drugi osnutek opustil nadgradnjo opredelitve te GJS in ohranil obstoječo zakonsko opredelitev »urejanje in čiščenje javni površin«, ki pa je preskromna glede na dejanski pomen javnih površin in te GJS za zagotavljanje kvalitetnega bivalnega okolja in izvajanje ključnih ukrepov podnebnih in biodiverzitetnih politik. **Predlagamo, da ostane opredelitev iz prvega osnutka »upravljanje, vzdrževanje in čiščenje javnih površin«,** v opredelitvi pa se glede upravljanja naveže na tretji odstavek 67. člena Stvarnopravnega zakonika (redno upravljanje so posli, ki so potrebni za obratovanje in vzdrževanje stvari za doseganje njenega namena). Prav komponenta doseganja namena pa vse bolj dobiva na pomenu.

K 10. členu v povezavi s 137. členom

10. člen kot načelo določa, da morajo biti pri izvajanju javnih služb upoštevane pravice potrošnikov kot njihovih končnih uporabnikov. Konkretno pa to načelo varstva potrošnikov kasneje v zakonu ni izvedeno. Posvetovalno telo, ki ga opredeljuje 137. člen ne vključuje potrošnikov/uporabnikov javnih služb oziroma njihovih predstavnikov. S tem se nižajo standardi varstva pravic potrošnikov oz. uporabnikov, kot jih zagotavlja veljavni 14. člen Zakona o gospodarskih javnih službah, ker ni sprejemljivo. **Besedilo 137. člena naj se opredeli smiselno 14. členu Zakona o gospodarskih javnih službah.**

K 19. členu v povezavi s 107. členom

Nasprotujemo izločitvi javnih površin iz kategorije infrastrukture za izvajanje javnih služb varstva okolja. Veljavna ureditev že 30 let določa, da so objekti in naprave, potrebni za izvajanje javnih služb (tudi urejanja in čiščenja javnih površin) infrastruktura lokalnega pomena. Določitev javnih površin ni stvar tega zakona, temveč je kot prostorska kategorija stvar urejene opredelitvi v Zakonu o urejanju prostora in njegovih podzakonskih predpisov – konkretno predpisa, ki določa pripravo občinskega prostorskega načrta, ki je v pripravi na Ministrstvu za naravne vire in prostor (osnutek novega pravilnika je bil že v [javni razpravi](#)). Javne površine so komunalna infrastruktura - življenjskega pomena so za prebivalce in njihovo urejanja je komunalna dejavnost. Tu ni nobenega dvoma - zaradi kolektivnega značaja in narave zelenih površin, ki je odporna na pomanjkljivo vzdrževanje je interes za njihovo urejanje šibek in izrazito podvržen politični volji in mandatom. **Predlagamo, da se v prvem odstavku črta besedilo »razen 5. točke prvega odstavka«. Glede na to predlagamo tudi črtanje 107. člena.** Javne površine kot infrastruktura za izvajanje GJS UJP se v zakonu obravnava kot ostala infrastruktura za izvajanje javnih služb varstva okolja v poglavju IV. Evidentiranje infrastrukture.

K 106. členu

Prvi in šesti odstavek: Določilo ponovno prepušča podrobnejšo ureditev podzakonskemu predpisu, kakor je to določal doslej, predpis pa več desetletij ni bil sprejet. Ministrstvo tudi ni pripravilo osnutka take uredbe, brez nje pa bo sama zakonska ureditev pomanjkljiva. Ne nasprotujemo sicer podrobnejši

ureditvi v uredbi, vendar bi morali biti narejeni vidni koraki k njeni pripravi, saj z njo država zamuja že tri desetletja in s tem implementacijskim deficitom krši 72. člen ustave – pravico do zdravega življenjskega okolja. Nasprotujemo pa krčenju vsebine predvidene uredbe. Poleg tega, da naj bi ta določila vrste javnih površin (čemur nasprotujemo, kot je predhodno že pojasnjeno), naj bi določila le naloge te javne službe. To predstavlja bistveno krčenje glede na vsebino takega predpisa, kot bi ga morala vlada sprejeti po veljavnem ZVO-2, ki v tretjem odstavku 233. člena zahteva, da vlada določi tudi »metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne, organizacijske in druge ukrepe ter normative za opravljanje občinske javne službe«. Prav določitev teh vsebin na državni ravni bi zagotovilo poenotenje in dvig kvalitete izvajanja GJS UJP. Država naj tako določi seznam del in nalog javne službe, minimalne poklicne in tehnične pogoje/standarde za izvajanje javne službe in ukrepe za razvoj strokovnega znanja in kompetenc. **Predlagamo, da šesti odstavek, po tem, ko se črta določanje javnih površin dopolni z navedenimi vsebinami in smiselno vsebinami, kot jih določa veljavi tretji odstavek 233. člena ZVO-2.**

Drugi odstavek: menimo, da ta javna služba vključuje tudi in **predlagamo, da se ustrezno dopolni:**

- pregledovanje in čiščenje javnih površin,
- tekoče vzdrževanje zelenih in drugih javnih površin, dreves in urbane opreme,
- investicijsko vzdrževanje zelenih in drugih javnih površin, dreves in urbane opreme,
- izvajanje vzdrževalnih del po odločbi občine o odreditvi vzdrževanja z odločbo v skladu z zakonom, ki ureja urejanje prostora,
- druga dela z urejanjem dreves, zelenih in javnih površin po dogovoru z občino.

Predlagamo, da se za drugim odstavkom doda nov odstavek, ki glasi:

»Javna služba se izvaja na vseh javnih površinah in drevesih v lasti občine in vseh drugih odprtih in zelenih površinah in drevesih v lasti občine. Javna služba se lahko izvaja po dogovoru med občino in lastnikom tudi na drugih drevesih, zelenih in odprtih površinah v javni rabi in na ostalih drevesih in zelenih in utrjenih površinah v občini.«

Za obvladovanje stroškov in kakovosti urejanja (in funkcij zelenih površin in dreves), je pomembno namreč, da občina:

- izvaja javno službo na vseh zelenih površinah in drevesih v svoji lasti,
- se dogovarja o izvajanju javne službe z lastniki drugih površin v javni rabi
- omogoča izvajanje javne službe na zelenih površinah in drevesih drugih lastnikov.

Peti odstavek: - Smiselno je, da občina določi samo stvari, ki so njena specifika (država pa določi vsebine, ki so obvezne in enotne za vse – v uredbi – glej predlog k šestemu odstavku) in sicer:

- strategijo in cilje urejanja dreves, zelenih in javnih površin,
- način izvajanja javne službe,
- kadrovske, tehnične in drugi pogoji izvajanja,
- površine in drevesa, na katerih se izvaja javna služba,
- obveznosti izvajalca,
- obveznosti občine,
- vire in način financiranja.

K 108. členu

Letni program dela je samo del dejavnosti, treba je dodati tudi stroške nepričakovanih in intervencijskih del - ukrepi v izrednih razmerah - naravne nesreče, posebni programi in projekti, volitve ipd. Poleg tega se mora program dela navezovati na nek strateški dokument. Zato smo v preteklosti že predlagali, da bi država sprejela operativni program izvajanja te GJS, na katerega bi se lahko očine oslanjale. Najmanj pa predlagamo dopolnitev prvega odstavka tako, da bi ta glasil: »Javna služba se izvaja v skladu z letnim izvedbenim programom urejanja in čiščenja javnih površin, ki je skladen z občinskimi strateškimi dokumenti, ki se nanašajo na vizijo in razvoj občine, cilje urejanja javnih površin, varstvo okolja in ohranjanja narave in ga izdelava izvajalec javne službe na podlagi evidenc iz prejšnjega člena za vsako občino posebej in ga občina javno objavi na svoji spletni strani.«

K 109. členu

Poročanje državi je sicer lahko smiselno le, če ima država zastavljeno neko strategijo / operativni načrt izvajanja te javne službe, s katerimi sledi doseganju ciljev širših prostorskih, okoljskih, predvsem pa podnebnih in biodiverzitetnih politik. Poročanje samo po obveznih sklopih predvidenega pravilnika bo lahko služilo statistiki, ne pa potrebnemu zagotavljanju poenotenega in kakovostnega izvajanja javne službe za doseganje nacionalnih ciljev z navedenih področij.

K 110. členu

Sredstva je treba planirati tudi glede na:

- strategijo, vizijo in cilje urejanja, ki je povezano z novimi nalogami (podnebne spremembe)
- načrtovane nove investicije in prenove, ki lahko zelo povečajo obseg in zahtevnost izvajanja dejavnosti

in naj se drugi odstavek temu ustrezno dopolni.

Predlagamo črtane tretjega odstavka, ker trg/konkurenca za celovito izvajanje dejavnosti ne obstaja. Cene je treba vezati na naravo dela in nalog, na enotne standarde izvajanja del in nalog, ki morajo vključevati tudi zahteve po ustreznih kvalifikacijah - strokovni usposobljenosti.

Pripravili:

Dr. Maja Simoneti

Mag. Senka Šifkovič

Marko Petelin

Koordinator mreže

Priloga – analize in študije v okviru Mreže za prostor glede javnih površin

Zbor za prostor, december 2018

<https://www.mrezaprostor.si/aktualno/dogodki/zbori-za-prostor-kako-ravnamo-z-drevjem-v-mestih-2/>

Javne površine v mestih, Analiza pravnega položaja javnih in skupnih površin, 2016,

<http://mrezaprostor.si/wp-content/uploads/2016/10/Analiza-javne-povrsine.pdf>

Kako skrbimo za drevesa v mestih – zaključki, november 2020

<https://ipop.si/2020/08/11/kako-skrbimo-za-drevesa-v-mestih/>

Analiza normativnega okvira za urejanje zelenih površin, marec 2021

<https://www.mrezaprostor.si/gradiva/zakljucki/za-zdravo-prihodnost-potrebujemo-urejene-zelene-povrsine-in-zdrava-drevesa/>

Anketa o mestnih drevesih, julij 2021

<https://www.mrezaprostor.si/aktualno/clanki/anketa-o-mestnih-drevesih-javnost-naklonjena-ukrepom-oblasti-za-varovanje-mestnega-drevja/>

Strokovne podlage za izvajanje GJS urejanje in čiščenje javnih površin, februar 2022

<https://ipop.si/2022/02/09/urejanje-in-ciscenje-javnih-povrsin-strokovne-podlage-za-zakonsko-ureditev-pogojev-izvajanja-javne-sluzbe-varstva-okolja/>

Koristi zelenih površin – študija virov, maj 2022

<https://www.mrezaprostor.si/gradiva/zakljucki/koristi-zelenih-povrsin-studija-virov/>

Pop up posvet na Zbornici komunalnih dejavnosti o osnutku Zakona o GJS, april 2022

<https://www.mrezaprostor.si/aktualno/clanki/pop-up-posvet-o-osnutku-zakona-o-gospodarskih-javnih-sluzbah-varstva-okolja-pricakovanja-deleznikov-glede-urejanja-javnih-povrsin/>

Pripombe na Zakon o GJS, april 2022

<https://www.mrezaprostor.si/aktualno/clanki/urejanje-javnih-povrsin-in-predlog-zakona-o-gospodarskih-javnih-sluzbah-varstva-okolja/>

Priporočila za varstvo javnih interesov pri urejanju javnih in drugih zelenih površin za NVO in civilno družbo, junij 2022

<https://www.mrezaprostor.si/aktualno/clanki/priporocila-za-varstvo-javnih-interesov-pri-urejanju-javnih-in-drugih-zelenih-povrsin-za-nvo-in-civilno-druzbo/>

Ekonomske koristi zelenih površin – študija virov, 2022

<https://www.mrezaprostor.si/aktualno/clanki/ekonomske-koristi-zelenih-povrsin-studija-virov/>

Navedene analize so upoštevale tudi raziskave in ugotovitve doktorske disertacije dr. Maje Simoneti Celovit sistem ukrepov za urejanje javnih zelenih površin v slovenskih naseljih, 2016

<https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?lang=slv&id=85920>